

Tribunalens dom av den 13 juli 2018 – Star Television Productions mot EUIPO – Marc Dorcel (STAR)(Mål T-797/17) ⁽¹⁾**(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärke STAR — Varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk — Artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (sedermera artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001))**

(2018/C 352/40)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Star Television Productions Ltd (Tortola, Förenade Kungariket) (ombud: D. Farnsworth, solicitor)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Marc Dorcel SA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten B. Soyer)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 14 september 2017 (ärende R 1519/2016-2) om ett upphävandeförfarande mellan Star Television Productions och Marc Dorcel.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Star Television Productions Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 42, 5.2.2018.

Talan väckt den 27 juni 2018 – WV mot Europeiska utrikestjänsten

(Mål T-388/18)

(2018/C 352/41)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: WV (ombud: advokaten É. Boigelot)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,

- och således, efter att inledningsvis och i enlighet med artikel 89.3 d i tribunalens rättegångsregler, som reglerar "Processledning", begära att svaranden företer alla handlingar och dokument rörande målet, bland annat mandatet och slutsatserna av den interna säkerhetsutredning som tillsättningsmyndigheten genomförde, alla interna dokument och beslut hos Europeiska utrikestjänsten som upprättats med anledning av anklagelserna om att sökanden skulle ha skaffat sig tillgång till dokument och möjligen ha överfört information till tredje land (Israel/Turkiet), exakta datum, information som påstås ha utelämnats och konkreta bevis, samt information som lämnats till säkerhetstjänsten och dess svar; interna dokument och/eller beslut som påstås ha upprättats i samband med incidenten den 27 juli 2016, bland annat ett meddelande från utrikestjänstens generalsekreterare om att utsluta sökanden från utrikestjänstens turkiska avdelning; de mail som [X] skickade till [Y] i september 2015 och som påstås referera till "de allvarliga problem som huvudsakligen beror på vederbörandes beteende"; information avseende olika överföringars karaktär för att klargöra om överföringarna har gjorts i tjänsten och/eller utanför denna, de riktlinjer som upprättats av nationella experter och som tillhandahållits utrikestjänstens turkiska avdelning och som återspeglar det avtal som ingicks med olika medlemsstater i juni 2015, varigenom avdelningen inrättades; mötesprotokollen från sammanträdet den 18 maj 2017 mellan sökanden, en representant från personalkommittén och tillsättningsmyndigheten; den mailkonversation som ägde rum den 10 juli 2017 mellan [Z] och chefen för EU:s delegation i Turkiet,
- ogiltigförklara beslutet om underförstått avslag på begäran om bistånd enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna, som lämnades in den 4 september 2017,
- ogiltigförklara beslutet av den 28 mars 2018, referensnummer Ares(2018)1705593, som meddelades samma dag, genom vilket tillsättningsmyndigheten avlog sökandens klagomål, som lämnades in den 29 november 2017, med referensnummer R/510/17, avseende det underförstådda avslagsbeslutet på begäran om bistånd enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, i enlighet med artikel 134 i rättegångsreglerna för Europeiska unionens tribunal.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden endast en grund, avseende åsidosättande av biståndsskyldigheten och omsorgsplikten, åsidosättande av artiklarna 1e.2, 12, 12a, 22b, 24, 25 och 26 i Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), principen om god förvaltning, samt åsidosättande av artiklarna 1 och 2 i bilaga IX till Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 2001, s. 1).

Sökanden åberopar även, inom ramen för grunden, åsidosättande bland annat av artiklarna 41, 47 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, den Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och rätten till försvar, samt rättsmissbruk och åsidosättande av handläggningsregler och uppenbart åsidosättande av principen om berättigade förväntningar och principen om parternas likställdhet i processen.

Sökanden åberopar slutligen, inom ramen för grunden, åsidosättande av principen som ålägger myndigheten att fatta beslut enbart på grunder som föreskrivs i lag, det vill säga relevanta och utan att dessa är behäftade med någon uppenbart oriktig bedömning av fakta eller gällande rätt, samt åsidosättande av principerna om proportionalitet, kontradiktoriskt förfarande, god förvaltning och rätts säkerhet, och åsidosättande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

Den anmärkning som således har framförts är att genom att fatta det angripna beslutet under omständigheterna i fråga och genom att avslå sökandens klagomål tillämpade och tolkade tillsättningsmyndigheten uppenbarligen inte tjänsteföreskrifternas bestämmelser och nämnda principer korrekt, och därmed grundades beslutet på en felaktig motivering avseende både fakta och gällande rätt och sökanden försattes följaktligen i en i administrativt hänseende rättsstridig situation, där fastställda fakta inte överensstämde med avslaget på begäran om bistånd.